

A fa értékesítése.

A bábahegyi vágásban értékesítették egy ürméter botfa 75 krral, leszámítván a vágatási díjat 12·5 krral, marad tisztán tóár 62·5 kr, vagyis 100 méter után 62 frt 50 kr, cserhántás folytán 25⁰/₀ elesik, de egyuttal a vágásdíj is, melyet termelő viselni köteles, s e szerint eléretik :

75 ürméter botfa után 75 krral	56 frt 25 kr,
75 ürméter botfa után kéreg. érték à 55 krral 41 „ 25 kr,	
összesen	97 frt 50 kr,

mig ellenben hántatlan állapotban csak 62 frt 50 kr,
 ugy, hogy kéreghántás folytán 35 frt — kr
 nagyobb értékesítés éretik el 100 ürméter után, vagyis 1 után 35 kr, és így jelen esetben 4728 méter után 35 krral 1654 frt 80 kr, vagyis cserhántás folytán 33 frt 7 kr többlet mutatkozik holdanként.

Innen látható, miszerint a cserhántási üzem okszerű gazdálkodás mellett az erdőbirtokosokra nézve nem megvetendő haszonnal van összekötve.

Összehasonlítva a mult évi táblás kimutatásnak átlag eredményét az ideivel, mi különbség sem mutatkozik, ugy hogy az adatok — hasonló viszonyok mellett — eladásoknál bátran mint biztosak vehetők; óhajtandó lenne azonban, hogy szaktársaink és kivált a fiatalabb erők tapasztalataikat e téren közölni sziveskednének.

Két elismerés egy napon.

Az Országos Erdészeti-Egyesület munkásságát illetőleg, az „Ellenőr“ és „Hon“ czimű napilapok f. évi szeptember 23-án kiadott számaiban oly elismerések foglaltatnak, melyeket, mint a további összetartásra és társulati buzgó működésre serkentő szózatokat, szaktársainkkal szószerint megismertetni kívánatosnak véltük, s melyek utóbbikának becsét nem kevésbé emelheti az is, hogy bányászati részről fejeztetett ki.

Napjainkban oda jutottak már, hogy vezérezikkekben és hosszú entrefilekben keseregnek egyre-másra a lapok, ha itt-ott valami közgazgatási tévedés történik, vagy az erkölcsi romlás és közvagyonnal való visszaélés egyik-másik esete jön tudomásra. Kétségteljes, hogy ezek mind igen sajnos jelenségek, de ha már oly élénken kívánja társadalmi igényünk azok regisztrálását, akkor nem szabad megfelekezni arról sem, mi a jóban, a szorgalmas munkásságban s a közvagyon hűséges kezelésében mutat követésre méltó példát.

A társadalmi tevékenység terén s közintézeteink életében ilyen kiváló példát mutat a többek közt az Országos Erdészeti-Egyesület, mely működését alkotmányos életünk megindultával egy időben kezdte, s melynek mehádiai közgyűléséről épen most hoznak a lapok kivétel nélkül kedvező tudósításokat.

Néhány jóra való ember összeállva, s a becsületes és igazán hazafias munka sikerében bizva, az Országos Erdészeti-Egyesület tevékenységét indítja meg; hazai erdőgazdaságunk kérdéseiben kíván az erdőbirtokosoknak és kormányunknak tanácsot szolgáltatni, s míg mind ezt kifelé zajtalanul teszi, benn az egyesület kebelében azonban annál élénkebb törekvést fejt ki, üdvös irányu, hathatós munkásságával az ország minden nevezetesebb erdőbirtokosát s erdészeit maga köré vonja, kétségtelenül bizva a munka sikerében; fáradhatlanul épít szakbeli ügyeiben, politikának még a nevét is kerüli, egy politikát ismerve csak, az ország erdőgazdaságának ügyét, s ime mire munkásságának 14-ik évét éri, az erdőgazdaság összes tevékenységének terét elfoglalja, tanácsot ad a hozzá forduló gazdáknak, jutalmat tűz ki a terméketlen futóhomok megkötésének és használhatóvá tételének kérdésére, kitűnő szakkönyveket ad ki magyar nyelven, melyeknek addig általában nem voltak, az egyesektől adott tagsági díjakat és alapítványi összegeket hűséges sáfárkodással kezeli s vagyona, szemben az erdészeti kör iránti szűkebb érdeklődéssel, valóban bámulatos mértékben szaporodik, úgy hogy ma, midőn e sorokat írjuk, a 14 év előtt semmivel sem bíró és akkor adóssággal terhelt egyesület, 110.000 forint állandó alaptőkével rendelkezik; saját erejéből létesítette a Deák Ferencz alapítványt, melynek kamatjából minden évben 100 arany pályadíjat tűz ki erdészeti magyar művek megírására; ez évben pedig elhunyt alelnökének, Wagner Károlynak emlékére önkéntes adakozásokból gyűjtött 5000 forint alapítványt, melyhez évi jövedelmeiből további összeget csatol s melynek kamatját minden évben elhalt erdészek segélyre szorult özvegyeinek és árváinak fogja kiadni. Az általános elismerésnek örvendő „Erdészeti Lapok“ című közlönyében pedig értékes és tanulságos közleményekben gazdag szakfolyóiratot ad ki havonként s ennek minden legkisebb közleményét tisztességes írói díjjal jutalmazza!

Csak legfőbb mozzanataiban sorolók itt fel az Országos Erdészeti Egyesület tevékenységét és annak eredményét. De ez is fényesen igazolja, hogy ez jól vezetett, hazafias hűséggel szolgált és szorgalmas munkássággal támogatott közintézet mily kiváló haladást mutathat fel. A gyakorlati gazdaság számára meg nem fizethető jó tanácsok, a magyar szakképzettség és szakirodalom állandó üdvös fejlesztése s a társadalmi téren gyakorlandó jótékonyág egyaránt és kiváló mértékben vannak az Országos Erdészeti-Egyesület által szolgálva, úgy, hogy az egyleti élet terén bátran állíthatjuk mindenkinek követendő például s ha panaszkodik valaki a társulati közönyösség vagy részvétlenség felett, ennek is nyugodtan lehet felelni: dolgozni kell, mint az Országos Erdészeti-Egyesület s akkor lesz siker!

Jól esett mindezt elmondanunk most, mikor mindefelől csak a kellemetlen dolgok után szeretnek kapkodni; jól, mert ez is bizonyítékát képezi annak, hogy a hazafias, szorgalmas és becsületes munkát mindig siker koronázza. Az Országos Erdészeti-Egyesület elnöke, titkára és vezérférfiai pedig, kiknek lankadatlanul kitartó munkássága ily fényes gyümölcsöket terem, kétségtelen érdemeket szereztek polgártársaik hazafias tiszteletére!

„Ellenőr”.

„Kerpely bányatanácsos és akad. tanár a vasiparról szóló értekezését következő, életre való eszmével zárja be :

A vaskohászat és vasipar érdekeit nem csekély mértékben mozdítja elő az érdekelteknek testületté való egyesülése. Oly testületté, melynek kebelében egyszét a szakbeli haladások és tapasztalások kölcsönös ismertetését és megvitatását gyakorolják, a hazai viszonyokra való tekintettel; másrészt az üzletre vonatkozó minden mozzanatot fontolóre véve, czélszerű intézkedésekkel elejét vehetik az oly kríziseknek, melyek különben váratlanul betörve, egyeseket, egyes területeket, vagy sőt a vasipart egész terjedelmében érzékenyen sújtják.

Jól szervezett testület, mely működése által a kormány és a nagy közönség tiszteletét kivívni képes, döntő vagy legalább módosító befolyást gyakorolhat mindazon közigazgatási, vagy sőt nemzetközi intézkedésekre, melyek a testület által képviselt iparágakra vonatkoznak.

Ily együvé tartozó iparágak a bányászati, a vaskohászati és a fémkohászati; csak egy bányászati és kohászati országos egyesületnek három osztályát képezhetnék.

A Magyarországnál sokkal kisebb Karintiának évek óta meg van a maga bányászati és kohászati egylete; ugyszintén Stiriának. Utóbb a két egylet egyesült, hogy fontos kérdésekben a sikert könnyebben kivívhatta, és a kormánynál való közbenjárása annál hathatósabb legyen. E testület több ízben küldöttségileg adta elő az illető osztrák ministeriumokban a vámpolitikára, közlekedésre, vasutépítésre, hadi felszerelésekre vonatkozó óhajait, és a legtöbb esetben iparviszonyainknak jobban kedvező fordulatot adtak az illető kormányhatározatoknak és intézkedéseknek.

A német mérnök-egyesület, melynek egyik hatalmas osztályát képezik a kohászati szakok, a gép- és vasipar ügyeit intéző kormányközvegeket egyenesen támogatja tanácskozmányaival és határozataival.

Nálunk is tapasztaltuk már a mérnökegyesületnek hasznos befolyását egyes közigazgatási ügyekre, vagy országos érdekű nyilvános intézkedésekre; az erdészeti egyesület pedig észszerű, ügybuzgó és sikeres működése folytán épen szellemi intézőjévé vált az ország minden erdészeti ügyeinek.

Bányászatunk, vas- és fémkohászatunk is egész más lábon állana ma, ha érdekei fölött őrkdő oly egyesülettel dicsekedhetnénk. Sok bánya- és kohóbirtokosokban ezen szakok iránti egészen más érdeklődés ébresztetnék, mert szakjukban bizonyos általános ismereteket szereznének, melyeknél fogva nem csak az évi mérleget, hanem az arra befolyó szellemi tényezőket is méltányolnák figyelmükre.

Sok művelt bányász és kohász, a ki most szellemi tétlenségben elsatnyul, hasznosabb tagjává válhatnék az emberi és szakbeli társadalomnak.

Szóval, az egyesülés erőssé tenne a közügyek befolyásolására, az iparos szellem művelésére és közhasznu ismeretek terjesztésére.

Egyesüljünk tehát, hogy ismét egy lépést tegyünk előre a művelődés terén, hogy szavunknak nyomatékot szerezzünk az európai művelt iparnépek koncertében! „Hon“.

Észleletek a kocsános tölgy, a juharfa és közönséges kőris évgyűrűinek havi növekvéséről.

Közli: Geisinger József, m. k. erdész.

Növényeink változása a mérsékelt éghajlat alatt, rendszeresen megforduló évszakok beálltával ismeretes, látja még a laicus természetbarát is a rügyképzést, a növényrészek pompázó kifejlését a nyári idényben, ennek megállapodását, visszaesését, s nyugalomra térését télen át, végre a levélhullást mint a növénylét körforgásának zárpontját. Ezen ismert jelenségekből iparkodunk kimagyarázni a fák évgyűrűinek képződése módját is; a természet csendes, csodaszerű, s legszabatosabb ténykedését közelebről kell azonban szemügyre vennünk, hogy fogalmat szerezhessünk arról, vajjon mikor, hogyan, mily arányokban keletkezik az évgyűrűk képződése nyaranta?